

ELLENZÉKI „PÁRTOLÁS”

PÁRATLAN OLDAL - LXIV. évfolyam, 33. szám, 2020. augusztus 14.

Hetekkel ez előtt röppent fel a hír, hogy Budapest Önkormányzata új kollektív szerződéssel tartja meg a kulturális közalkalmazottak eddigi jogait.

Micsoda zseniális és morális fricska, véltem – és vártam, hogy az ellenzéki vezetésű önkormányzatok majd egymás sarkát taposva követik Karácsony Gergelyék ötletét – bosszantva a kormányt és védve közalkalmazottaikat; hogy majd a Szabad Városok Szövetségébe tartozók példát mutatnak jogállamiságból, ethoszból... No, erre várhatok. (Ha valahol mégis, ott fejet hajtok.)

Szakértői éveimben arra jöttem rá, hogy az intézményrendszer és a közalkalmazottak sarcolása pártsemleges. Szemrebbenés nélkül csináltak minden hatástanulmány nélkül balos vezetések alatt (is) a művelődési házakból kht.-t, kft.-t, vagy épp zártak be; bíztak meg az előírt szakvégzettség és/vagy gyakorlat nélkül igazgatókat, játszottak a határozott/határozatlan kinevezés technikájával (iskolákban tömegével), hajtottak végre szervezeti összevonást/szétválasztást – mikor mi szolgálta személyzeti érdekeiket – a szakértők ellenében kiválasztott *mikutyánkkölyke* miatt stb.

Mindezeket bizony még a baloldaliság fellelegvárának tartott nagyváros önkormányzata is elkövette. (Mint ahogy most ugyanezzel az attitűddel tagadja meg a bölcsődékben pedagógus életpálya alá tartozóktól azt a bérfejlesztést, ami a kormányrendelet szerint július 1-től járna...)

A kulturális közalkalmazottak törvényi jogfosztása után mindez most mindannyiuk számára sokkal könnyebb lesz. Egyikük-másikuk talán még megkönnyebbülten is sóhajt fel: de jó, ezt se nekem kellett megcsinálnom.